

VIRO PRAENOBILISSIMO ERVDITISSIMOQVE
AMICO SVO SVAVISSIMO WIELKE

S. F. D.

IOANNES ALBERTVS AVGVSTVS LVCAE

MAGDEBVRGENSIS, MED. CANDID.

Lactissimus TIBI gratulor, quod metam attingisti, laboresque TVI tali sine coronantur, quali tantammodo illi digni habendi esse videntur, qui strenua cum assiduitate, indeque pendente eximio fructu sunt peracti. TVOS vero semper ita comparatos fuisse, neminem eorum, qui res TVAS norunt, fugit. Ideoque frustranea me esse actorum duco, si audeam imparibus viribus hosce, quibus in scientiis progressus es, profectus emetiri, atque enarrare. Opus hocce iis, qui TIBI in hac Musarum sede Apollines fuerunt, relinquere malo. Nam persuasum mihi est, viros hos eximia mentis aequitate alias iam praeclaros officio suo haud esse defuturos, iisque, quas virtutibus TVIS debent, laudibus TE esse ornaturus; cum mihi aliunde iam notum sit, plurimos eorum semper gratulatos, gloriatosque fuisse, quod sibi fortuna secunda contigerit TE illorum numero adscribere, quos prae caeteris amant, atque docent. Hi TIBI censores, praestantiaeque TVAE in litteris acquisitae sint laudatores. Ego tantummodo gratulor mihi de amicitia TVA omnibus illis magnis virtutibus, quae humilis mentis homines ignorant, condecorata. Quanta TIBI inest animi probitas? quam praeclaris splendes moribus? quantaque suavitatem ornatur consuetudo TVA? Certe! tali amico vti iuvat. Sed omnibus hisce bonis TE cum mox carebo. Abis reuertens in patrias, quo fors TVA TE vocat, terras, magna locorum distantia a me seiunctus. Hoc valdopere dolet. Et nescio, quomodo ferre possem absentiam TVAM, nisi adhuc solatium capere mihi liceret ex amicitiae, amorisque TVI erga me constantia. Hac fretus TE a me diuelli sino, certe sciens, ad ultimas licet orbis terrarum oras discedas, eisdem semper erga me, quo adhuc vteris, animi fore. Discedas igitur, omnibus, quae actum ibis, summum Numen annuat. Ego nunquam officiorum illorum, quae vera nostra amicitia postulat, obliuisci potero. Vale! Dab Halae ad Salam d. XII Mart. MDCCCLXIII.

VIRO PRAENOBILISSIMO ATQVE DOCTISSIMO
AMICO SVO DILECTISSIMO

S. D. P.

FRIDERICVS GEBHARDVS THEODORVS GÖNNER

BEROLINENSIS, MED. CANDID.

Tam feliciter ergo vitam academicam transigisti, ut mox summos honores TVAE doctrinae ac virtutis dignissima praemia reportaturus sis. Magnopere hoc laetor, nec possum, quin TIBI, quam exinde animus capiat, voluptatem per litteras significem. Qui enim filere possem AMICE DILECTISSIME! cum TVIS et meis Votis omnia quae ad TVAE felicitatis augmentum pertinent hac usque tam prospere celsisse videam? Nimis arctum nos tenet amicitiae vinculum, nimisque diu iam assueci, et maximo cum oblectamento assueci, TVA commoda etiam mea putare. Non facatus haec estatur amor, talis, qualem semper TVARUM virtutum candor erga me patrefecit. TVAE eruditionis eximiae non effero laudem. Meum enim non esse duco eas repetere, quae a summis viris TIBI tribuantur. Sed - - - prae dolore fere pergere nequeo; CARISSIME WIELKE! deseris me! immitteque nos separat fatum et fortasse in aeternum disiungit! Vbi nunc inueniam tam tenerum, tam sincerum, tam praeclaris moribus ornatum, tam probum amicum? TE semper desiderabo, TVIque memoria, atque virtutis et industriae exempla alte menti infixamanebunt. Abi ergo, quo TVA TE vocat fortuna; sed TVO amore, mihi tam practioso me amplecti perge. Sospes reuertere in patriam; omnia quae ages feliciter age; omniaque a TE summum Numen auertat pericula, omnesque casus. Vale, AMICE DILECTISSIME! et amici TVI integerrimi nonnunquam recordare. Dabam Halae Magdeburgicae die XII Martii MDCCCLXIII.

MDCCCLXIII.

VIRO P
AMICO

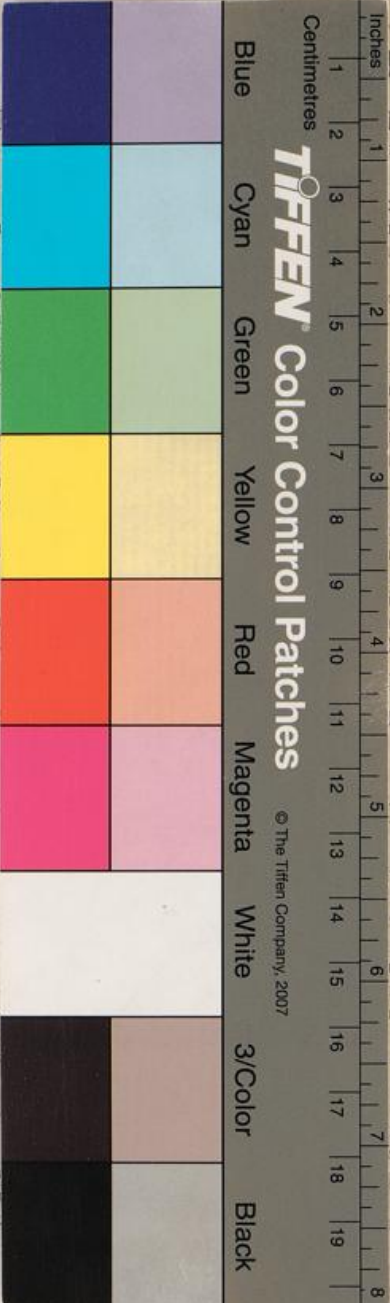
IOANN

Lactissimus TIBI g
tantummodo illi
dente eximio fructu su
qui res TVAS norunt
viribus hosce, quibus
iis, qui TIBI in hac
est, viros hos eximia
que, quas virtutibus
fit, plurimos eorum
rit TE illorum numero
praestantiaeque TVAE
amicitia TVA omnibus
corata. Quanta TIBI
nitate ornatur consuet
mox carebo. Abis re
stantia a me seiunctus.
TVAM, nisi adhuc sol
Hac fretus TE a me d
dem semper erga me,
ibis, summum Numen
postulat, obliuisci pot

VIRO P
AMICO

FRIDERICV

Tam feliciter ergo v
ac virtutis digniss
TIBI, quam exinde ac
AMICE DILECTISSIS
pertinent hac vsque ta
nimisque diu iam affue
tare. Non fucatus haec
tefecit. TVAE eruditio
quae a summis viris TIBI
WIELKE! deseris me!
inueniam tam tenerum
TE semper desiderabo,
manebunt. Abi ergo,
plecti perge. Sospes reat
Numen auertat pericula
tegerimini nonnu

ISSIMOQUE
IO WIELKE

TVS LVCAE

vi tali sine coronantur, quali
pur assiduitate, indeque pen
ratos fuisse, neminem eorum,
duco, si auderem imparibus
atque enarrare. Opus hocce
malo. Nam persuasum mihi
suo haud esse defuturos, iis
cum mihi aliunde iam notum
sibi fortuna secunda contige
te docent. Hi TIBI censores,
tantummodo gratulor mihi de
tis homines ignorant, conde
des moribus? quantaque sua
omnibus hisce bonis TE cum
t, terras, magna locorum di
modo ferre possem absentiam
risque TVI erga me constantia.
s terrarum oras discedas, eius
gitur, omnibus, quae actum
m, quae vera nostra amicitia
Mart. MDCCCLXIII.

DOCTISSIMO
TISSIMO

DRVS GÖNNER

hos honores TVAE doctrinae
hoc laetor, nec possum, quin
em. Qui enim filere possem
TVAE felicitatis augmentum
nos tenet amicitiae vinculum,
VA commoda etiam mea pu
virtutum eandor erga me pa
m non esse duco eas repetere,
ergerere nequeo; CARISSIME
eternum disiungit! Vbi nunc
atum, tam probum amicum?
iae exempla alte menti infix
m, mihi tam practioso me am
ge; omniaque a TE summum
TISSIME! et amici TVI in
rgicae die XII Martii